

Dimarts 17 de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 13,36-43): En aquell temps, (...) els deixebles se li acostaren i li digueren: «Explica'ns la paràbola del jull sembrat en el camp». Ell els digué: «(...) Així com arrenquen el jull i el cremen al foc, així passarà a la fi del món: el Fill de l'home enviarà els seus àngels a arrencar del seu Regne tots els qui fan caure en pecat i els qui obren el mal, i els llançaran a la fornall ardent; allà hi haurà els plors i el cruixit de dents. Llavors els justos resplendiran com el sol en el Regne del seu Pare. Qui tingui orelles, que escolti».

No tot acaba amb la mort: el judici de Déu

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, la paràbola del jull ens transmet un doble missatge. Primer, per al temps actual: durant aquest "temps de l'Església" constatarem que juntament amb el Regne de Déu —que ens portà Jesucrist— apareix també el mal. Déu no es precipita en extirpar-lo: és la "paciència de Déu", que respecta la llibertat humana, perquè Ell ens deixa caminar aferrats a una corda molt llarga.

Segon, per al més enllà del temps: no tot acaba amb la mort. És la certesa fonamental de què parteix la fe cristiana (i, en distintes modalitats, és comuna a tota la humanitat). La persona sap, en certa manera, que hi ha quelcom més, una altra cosa. Això significa que tenim una responsabilitat envers Déu, que existeix un judici, i que la vida humana pot fructificar o fracassar.

—Us demanem, Senyor, que ens ajudeu a donar fruit en les nostres vides, un fruit que romanguí. Solament així la terra es transforma de vall de llàgrimes en "jardí de Déu".